

අන්ත ජාතකය

තවද මුදිතාවෙන් මවාලූ රුවක් වැනිවූ සර්වඥයන් වහන්සේ වේඵවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කෝකාලිකස්ථවිරයන් වහන්සේ හා දේවදත්ත ස්ථවිරයන් වහන්සේ අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද. මෙහි වර්ථමාන කථාව පළමු කී ජාතකයෙහි පෙනෙන්නේය.

යටහිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජරුකෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ එඬරුවනයක දෙතාව උපන්නාහ. එනුවර මීමෙකු මළගමනේ නුවරින් පිටතට එඬරුවනය ගාවා ඇදපූහ. ඒ කුණුකන්ට කැණහිලෙකු ඇවිත් කමිත් සිටිතැනට කපුටෙක් ඇවිත් සිතන්නේ මේ කැණහිලාට ප්‍රශංසා කොට ම මුත් අතින් මස් ඉල්ලා ගන්ට උවමනාවැයි සිතා ප්‍රශංසාකරන්නේ වෘෂභරාජයෙකු බඳුවූ කණක් ඇති සිංහරාජයෙකුට බඳුවූ ගාත්‍රයක් ඇති කැණහිලානෙනි. කිසිවක් දෙවිදියි කියේය. එවිට කැණහිලා කියන්නේ මිහිරි කටහඬක් ඇති කපුටුවානෙනි උත්තමයන්ගේ ගුණ දනනෝ උත්තමයෝයයි කියා තමා කන කුනින් කැබැල්ලක් දුන්නේය. ඒ වනයේ වසන්නාවූ දේවතාවා කැණහිලා සිවුපාවූන්ට අධමය කපුටුවා පකෂීන්ට අධමය එඬරුගස් වෘක්ෂජාතියට අධමය මේ තුන්දෙනා එක්තැන්වූ නියාය යහපතැයි වදාරා මේ අන්ත ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි කැණහිලා නම් දේවදත්ත ස්ථවිරයෝය. කපුටා නම් කෝකාලිකස්ථවිරයන් වහන්සේය. වෘක්ෂදේවතාව උපනනෙම් බුදුවූ මම්මයයි වදාරා මේ අන්ත ජාතකය නිමවා වදාළසේක.